

vilde Udgiften kapitaliseret næppe blive billigere end beregnet af Krigsministeriet.

Jeg skal i Forbindelse hermed sige, at omtrent i samme Grad er det uberegtiget, naar der protesteres imod, at der vilde medgaa de Penge, Ministeriet har beregnet til Anlæg af Skydebaner, og man henviser til, at Skytteforeningernes Baner ofte anlægges for omtrent intet. Og hvorfor det? Atter fordi det er private Foreninger, og fordi de undertiden kunne ordne sig med Mænd, som have Interesse for Sagen, og som maaske overlade dem et Stykke Jord gratis dertil, og fordi Arbejdet udføres saa billigt, som ske kan, medens man selvfølgelig, hvis det var Staten, vilde kræve sig betalt efter almindelige Priser. De Herrer kunne være ganske overbeviste om, at skulle disse Skydebaner anlægges af Staten, bliver det en fuldstændig anden Maalestok, der maa anlægges, end den, der gælder for Skytteforeningerne. Ligeledes maa disse Skydebaner, naar det skal være Statsinstitutioner, sikkert anlægges paa en ganske anden Maade, end det kan ske af Skytteforeningerne, der naturligvis kunne nøjes med meget mindre, end Staten vilde kunne nøjes med. Man mener, det vil heller ikke være nødvendigt at anskaffe to nye Fiskeriinspektionsskibe. Men der maa man regne med en Erstatning for „Guldborgssund“ og „Krieger“. „Guldborgssund“ er sat i Vandet 1884 og „Krieger“ 1861, og de trænge snart til Afløsning.

Man mener saa, at de foreslaaede nye Lærere ikke ville være nødvendige. Jo, saamænd ere de saa. Det ærede Medlem er selv med Rette Talsmand for, at Lærerne skulle lønnes ordentligt for deres Arbejde, og naar det bliver en stor Statsopgave at bibringe Ungdommen fysisk Uddannelse og Opdragelse som her foreslaaet, vil man ikke kunne nøjes med den Uddannelse, som Folkeskolens Lærere have i Gymnastik. Der vil meget hurtigt rejse sig Krav om særlige Faglærere, der naturligvis maa uddannes ordentligt og lønnes ordentligt. Man kan heller ikke regne med, at som nu særlig interesserede Mænd uden Vederlag stille deres Tid til Raadighed for Skytteforeninger eller andre lignende frivillige Institutioner.

Der protesteres mod, at det skulde være Meningen at oplære Kvinderne i Skydning eller anden Vaabenbrug. Men det hedder utrykkelig i Forsvarskommissionens socialdemokratiske Betænkning, at efter Forslaget skal denne militære Uddannelse komme hele den danske Ungdom, baade den mandlige og kvindelige, til gode. Der protesteres endvidere mod Beregningen for Patroner.

Men Beregningen er rigtig, man har nemlig regnet med det nye Spidsprojektil, der nu skal indføres, og Prisen for en saadan ny Patron bliver 9 à 10 Øre. Dernæst protesteres der mod, at der skal betales den konfirmerede Ungdom et Gratiale af 50 Kr. pr. Deltager for den Tid, i hvilken de skulle deltage i den fysiske Opdragelse. Jeg tror dog, at de Herrer ville være de første til, hvis man virkelig fik noget saadant, at sige, at man kan ikke forlange, at de unge skulle møde uden at faa noget for det. Jeg tror, det er 100 Dage om Aaret, de skulle give Møde ved de 3-aarige Kursus, dels til Gymnastik og dels til Skydning (Afbyrdelse af *K. M. Klausen*). Det 3-aarige Kursus kommer man til derved, at hvis virkelig denne Uddannelse skal have nogen Betydning, kan den ikke blive kortere. Men enten nu dette Tal sættes noget større eller mindre, vil man sikkert holde paa, at man ikke tvangsmæssig vil kunne lægge Beslag paa den voksne Ungdoms Arbejdskraft uden at give noget Vederlag derfor, og 50 Kr. om Aaret, tror jeg, vil befindes at være et meget beskedent Vederlag. Vi maatte maaske endog være forberedte paa, at de Herrer ville foreslaa det forhøjet. Vi maa huske paa, at der er Tale om Slid paa Klæder og meget andet.

Det ærede Medlem fra Næstved (*Andreasen*) rettede et Spørgsmaal angaaende Fordelingen af Garnisonerne og spurgte, om Regeringen uvægerlig fastholdt den Fordeling, der var angiven af Kommissionens Flertal eller i Regeringens egne Motiver. Regeringen har intet endeligt angivet om, hvorledes den kunde tænke sig en Fordeling, og den har med beraad Huikke sat noget ind derom i selve Forslaget, fordi man ikke definitivt har villet binde sig, men har ønsket at staa saa frit som muligt under de Forhandlinger, der ville komme med Kommunerne. Man har ment, at det vilde fremkalde en usund Spekulation, om man paa Forhaand i Loven angav, hvor de nye Garnisoner skulde være. Spekulationen vilde derved utvivlsomt faa et alt for rigt og taknemmeligt Felt.

Jeg skal nu vende mig til det radikale Mindretals Forslag. Dette Mindretal gaar i sin Betænkning ud fra, at vort Forsvarsvæsens Opgave kun skal være at afværge mindre Neutralitetskrænkelser af mere eller mindre tilfældig Karakter, overfor hvilke der er Brug for Politiforanstaltninger og ikke for egentlig Kamp, saaledes udtrykke de sig. Men hvis det er det hele, er det saa ikke et uforsvarligt Spild